

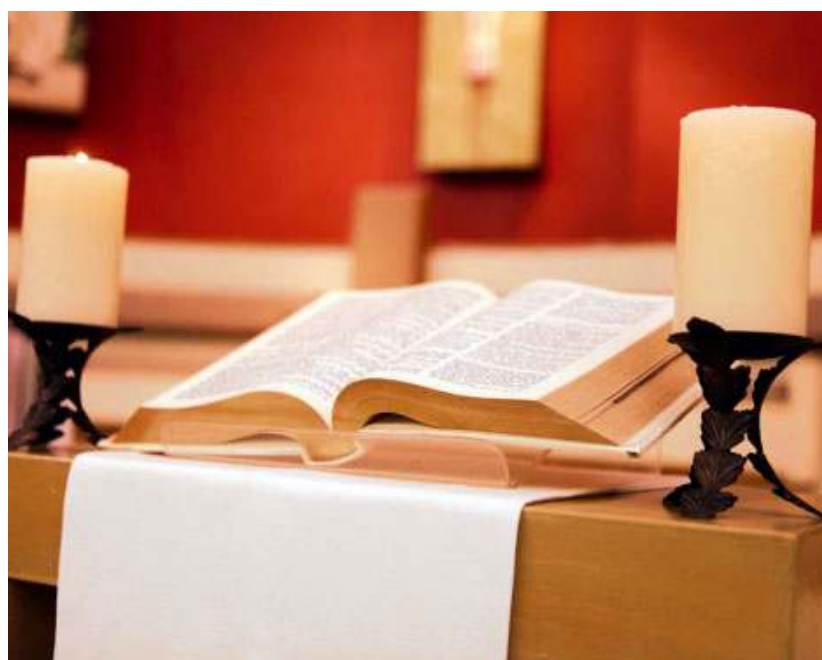

PARAULES DE VIDA

Diumenge de la Paraula de Déu

El passat 30 de setembre, memòria litúrgica de sant Jeroni, el papa Francesc va publicar la Carta apostòlica *Aperuit illis* en la qual institueix el Diumenge de la Paraula de Déu, que cada any se celebrarà el tercer diumenge del Temps Durant l'Any. El títol d'aquest document pontifici està pres del relat de l'aparició del Senyor Ressuscitat als apòstols i deixebles, que trobem en el capítol 24 de l'evangeli de sant Lluc. Després de mostrar-los les mans i els peus, menjar amb ells un tros de peix rostit i explicar-los el sentit del que havia succeït —«era necessari que es complís tot l'escrit en la Llei de Moisès i en els Profetes i Salms sobre mi» (24,44)—, el Senyor, ens narra l'Evangelista, «els va obrir l'enteniment per a comprendre les Escripures» (24,45). A la llum d'allò que li havia succeït a Crist es revela el sentit ple de la Sagrada Escritura.

El Papa vol que els catòlics prenguem una consciència cada vegada més intensa de la importància que la Paraula de Déu té en la vida i en la missió de l'Església. «La Bíblia —afirma el Papa en la Carta Apostòlica— no pot ser sol patrimoni d'alguns, i molt menys una col·lecció de llibres per a uns pocs privilegiats. Pertany, en

primer lloc, al poble convocat per a escoltar-la i reconèixer-se en aquesta Paraula... La Bíblia és el llibre del poble del Senyor que en escoltar-lo passa de la dispersió i la divisió a la unitat. La Paraula de Déu uneix als creients i els converteix en un sol poble» (n. 4).

El coneixement de la Sagrada Escritura ens porta a un coneixement més profund i a un amor més intens a Jesucrist. Sant Jeroni, en el seu *Comentari al llibre del profeta Isaïes*, afir-

ma: «La ignorància de les Escripures és ignorància de Crist». Per això, tots els cristians hauríem de tenir el desig de conèixer més profundament l'Esclusiva. Però això no és prou, perquè la Bíblia és el llibre del Poble de Déu i ha estat escrita perquè els creients l'escoltem junts. En la tradició de l'Església catòlica s'ha insistit molt en la necessitat de participar en l'Eucaristia dominical. Aquesta obligació implica quelcom més que assistir a la celebració per

complir un precepte. Es tracta de l'aliment que tot cristià necessita per a mantenir viva la seua fe. Però no hem d'oblidar que aquest aliment se'ns ofereix tant en la taula de la Paraula de Déu com en la taula de l'Eucaristia. Les dues són necessàries per a nodrir la nostra vida cristiana i per a la vida de l'Església. El dia del Senyor els cristians ens reunim per a escoltar junts la Paraula de Déu i participar del Banquet Eucarístic.

L'Església no s'anuncia a si mateixa, sinó que la seua missió és predicar l'Evangelí. Per això, el coneixement de la Paraula de Déu és l'element essencial, tant per a l'evangelització com per a la transmissió de la fe: ha d'inspirar totes les activitats evangelitzadores que realitzem en les nostres parròquies i comunitats. Una predicació o una catequesi que no estiga inspirada en la Paraula de Déu o que no porte a una comprensió més profunda d'aquesta, fàcilment es converteix en ideologia. Per això us convido a què la celebració d'aquest Diumenge de la Paraula desperte en tots nosaltres una estima més forta de la Sagrada Escritura.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El transhumanisme: Una primera aproximació (I)

En els països d'influència cultural anglosaxona, el transhumanisme ha aconseguit una gran notorietat tant en els mitjans de comunicació de massa tradicionals, com en la universitat i en la literatura científica de divulgació. Qualsevol que faci el petit esforç de posar el mot *transhumanism* o *posthumanism* en un cercador de la xarxa, es toparà amb milers de pàgines que, a la vegada, es refereixen a d'altres pàgines, formant una teranyina realment complexa que cada dia creix de volum i d'intensitat.

És un moviment planetari i incloent que pretén sumar ciutadans de tot el globus, independentment de quina sia la seva situació social, el seu origen o la seva llengua materna. No va adreçat, exclusiva-

ment, als treballadors o als artistes o als intel·lectuals. S'adreça a tot ésser humà que aspiri a millorar la seva qualitat d'existència, a viure més anys i a fruit d'unes capacitats i d'unes qualitats que la naturalesa no li ha atorgat de manera arbitrària.

Com tot moviment, però, és un conglomerat que integra en el seu si formacions i grupuscles de diferent naturalesa, però que té la pretensió de transcendir l'àmbit de l'acadèmia, per esdevenir un moviment de transformació social i política. Se sustenta sobre la virtut de l'esperança i, per tant, està als antípodes de la moral de derrota, del desencís del món i del nihilisme polític i social. Enfront de la mirada apocalíptica i fatalista que dibuixa un futur negre,

enfront del no hi ha res a fer, el transhumanisme es presenta, públicament, amb un missatge ple d'esperança en el futur basat en la nova aliança entre la condició humana i la tecnologia.

La finalitat d'aquest moviment no és, d'entrada, transformar el món, alterar els sistemes de producció i de consum o bé esclafar el turbocapitalisme, en paraules d'Anthony Giddens (1938). És, prioritàriament, transformar la mateixa naturalesa humana i, d'aquesta manera, transformar el món. Per tant, el subjecte i l'objecte de la revolució són, exactament, el mateix: l'ésser humà.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Domingo de la Palabra de Dios

El pasado 30 de septiembre, memoria litúrgica de san Jerónimo, el papa Francisco publicó la Carta apostólica *Aperuit illis* en la que instituye el Domingo de la Palabra de Dios, que cada año se celebrará el tercer domingo del Tiempo Ordinario. El título de este documento pontificio está tomado del relato de la aparición del Señor Resucitado a los apóstoles y discípulos, que encontramos en el capítulo 24 del evangelio de san Lucas. Después de mostrarles las manos y los pies, comer con ellos un trozo de pescado asado, y explicarles el sentido de lo que había sucedido —«era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisés y en los Profetas y Salmos acerca de mí» (24,44)—, el Señor, nos narra el Evangelista, «les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras» (24,45). A la luz de lo acontecido en Cristo se revela el sentido pleno de la Sagrada Escritura.

El Papa quiere que los católicos tomemos una conciencia cada vez más intensa de la importancia que la Palabra de Dios tiene en la vida y en la misión de la Iglesia. «La Biblia —afirma el Papa en la Carta Apostólica— no puede ser sólo patrimonio de algunos, y mucho menos una colección de libros para unos pocos privilegiados. Pertenece, en primer lugar, al pueblo convocado para escucharla y reconocerse en esa Palabra... La Biblia es el libro del pueblo del Señor que al escucharlo pasa de la dispersión y la división a la unidad. La Palabra de Dios une a los creyentes y los convierte en un solo pueblo» (n. 4).

El conocimiento de la Sagrada Escritura nos lleva a un conocimiento más profundo y a un amor más intenso a Jesucristo. San Jerónimo, en su *Comentario al libro del profeta Isaías*, afirma: «La ignorancia de las Escrituras es ignorancia de Cristo». Por ello, todos los cristianos deberíamos tener el deseo de conocer más profundamente la Escritura. Pero esto no basta, porque la Biblia es el libro del Pueblo de Dios y ha sido escrita para que los creyentes la escuchemos juntos. En la tradición de la Iglesia católica se ha insistido mucho en la necesidad de participar en la Eucaristía dominical. Esta obligación implica algo más que asistir a la celebración para cumplir un precepto. Se trata del alimento que todo cristiano necesita para mantener viva su fe. Pero no debemos olvidar que ese alimento se nos ofrece tanto en la mesa de la Palabra de Dios como en la mesa de la Eucaristía. Las dos son necesarias para nutrir nuestra vida cristiana y para la vida de la Iglesia. El día del Señor los cristianos nos reunimos para escuchar juntos la Palabra de Dios y participar del Banquete Eucarístico.

La Iglesia no se anuncia a sí misma, sino que su misión es predicar el Evangelio. Por ello, el conocimiento de la Palabra de Dios es el elemento esencial, tanto para la evangelización como para la transmisión de la fe: debe inspirar todas las actividades evangelizadoras que realizamos en nuestras parroquias y comunidades. Una predicación o una catequesis que no esté inspirada en la Palabra de Dios o que no lleve a una comprensión más profunda de la misma, fácilmente se convierte en ideología. Por ello os invito a que la celebración de este Domingo de la Palabra despierte en todos nosotros una estima más fuerte de la Sagrada Escritura.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Tridu de la Immaculada al temple de la Puríssima de Tortosa

El 6, 7 i 8 de desembre se celebrà a l'església de la Puríssima de Tortosa el Tridu en honor a la Immaculada, organitzat per la Confraria del Sant Crist de la Puríssima.

El primer dia, el res del Tridu fou a càrrec del confrare Sr. Lorenzo Pérez Tejerina, i presidí l'Eucaristia Mn. Willy Dibala Malembo, rector de les parròquies de Xerta, Aldover i Paüls.

El segon dia celebrà l'Eucaristia Mn. Pepe Insa Pallarès i predicà el diaca permanent Mn. Llorenç Callau Borràs.

El tercer dia, festivitat de la Immaculada Concepció de Maria, a continuació del res de les pregàries del Tridu, Mn. Isaïes Riba Cucala, prior de la Confraria del Sant Crist de la Puríssima, celebrà l'Eucaristia. Van assistir-hi la Sra. Alcaldessa de la ciutat, els regidors, la Junta de la Confraria del Sant Crist de la Puríssima, i molts fidels qui omplien el temple de gom a gom. Després de la benedicció final, donà les gràcies a tots per fer-nos presents en el Tridu i en els tres-cents seixanta anys de la fundació

de la Confraria del Sant Crist de la Puríssima. I fórem convidats a un pisolabis on vam poder manifestar l'agraïment per poder continuar el culte en aquest temple de la Puríssima, on els tortosins i gent del territori podem visitar el Sant Crist tan estimat per tots.

Els tres dies del Tridu s'oferí l'Eucaristia en memòria dels qui han passat a la Casa del Pare: la mare Pura, José M.ª Pegueroles, Manuel Brull, Pepita Celma, Montserrat Gendre, Toni Polo i Felipe Tallada.

Maria Joana Querol Beltrán

Concert de l'Escolania de Montserrat a la Catedral de Tortosa

L'Agrupació de Confraries de Setmana Santa de Tortosa, amb motiu del seu 40è aniversari, organitzà el dia 13 de desembre un concert a la Catedral de Tortosa, a càrrec de l'Escolania de Montserrat. S'hi van fer presents quaranta-tres escolans sota la direcció de Llorenç Castelló i acompanyats al piano per Vicenç Prunés.

Van presidir l'acte, el Sr. Bisbe de la diòcesi i diverses autoritats. El presentador ens digué que l'Escolania de Montserrat, amb el doble caràcter musical i religiós, és un dels cors més antics d'Europa. Hi ha documents del segle XIV que testimonien l'existència de l'Escolania. Canten tots els dies a les celebracions i en acabar l'Eucaristia canten la *Salve* i el *Virolai*.

El concert constava de dues parts. Després dels parlaments. La primera en intervenir fou la Sra. Cinta Fontanet, presidenta de l'Agrupació de Confraries de Setmana Santa de Tortosa; un dels dos monjos de Montserrat; la Sra. Àngels Cha-

cón; la Sra. Alcaldessa de Tortosa; i el Sr. Bisbe.

De nou l'Escolania ens obsequià amb dues peces: La primera, l'*Ave Maria* de Schubert i la segona fou *Rosa d'Abril*. A la tornada vam participar-hi tots els assistents, unint les nostres veus a les dels escolans. Amb forts aplaudiments es va cloure l'acte, després d'haver gaudit durant una llarga estona d'aquelles veus blanques que arriben al cor. Gràcies a tots els qui van fer possible aquest concert.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

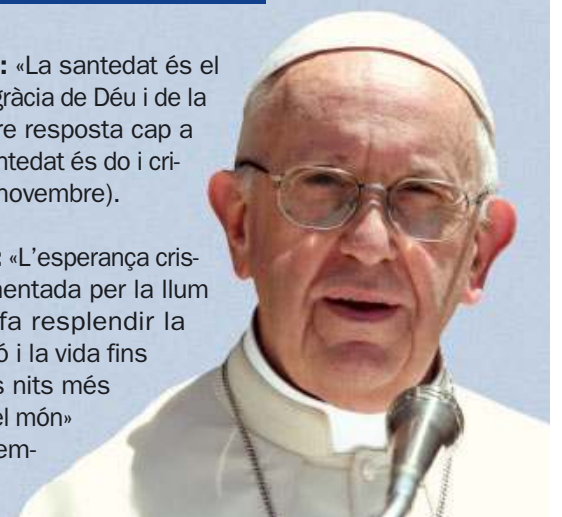

@Pontifex: «L'amor de Déu es fa llàgrima, es fa plor de tendresa en Jesús: plora per cadascú de nosaltres, tal i com va plorar per Jerusalem, quan no ens deixem estimar. Aquesta és la tendresa de l'amor de Déu» (31 d'octubre).

@Pontifex: «El record dels sants ens porta a alçar la vista cap al cel: no per oblidar les realitats de la terra, sinó per afrontar-les amb més coratge i esperança» (1 de novembre).

@Pontifex: «La santetat és el fruit de la gràcia de Déu i de la nostra lliure resposta cap a ella. La santetat és do i crida» (4 de novembre).

@Pontifex: «L'esperança cristiana, alimentada per la llum de Crist, fa resplendir la resurrecció i la vida fins i tot en les nits més fosques del món» (7 de novembre).

L'Hospitalitat celebrant el Nadal a Sant Miquel

L'Hospitalitat de la Mare de la Déu, com cada any, prop del Nadal celebrem una Eucaristia a la Residència Sant Miquel; este any ha sigut el dissabte 14 de desembre, així a les 17 hores celebràvem l'Eucaristia presidida pel consiliari de l'Hospitalitat, el capellà de la Residència i Mn. Coll, resident i exconsiliari de l'Hospitalitat.

En acabar l'Eucaristia, les pastes i la convivència van donar pas a un ratet de preparar-nos pel Nadal que s'apropa.

Mn. Jordi Centelles Llop
Consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes

Recés d'Advent dels equips matrimoniales de la Mare de Déu

El 14 desembre, la Parròquia Mare de Déu des Dolers de Tortosa va acollir el recés d'Advent dels sectors A i B dels equips matrimoniales de la Mare de Déu. Després de la generosa acollida al Centre parroquial, el matrimoni Domènech-Signes va dirigir la pregària inicial.

El Sr. Rector de la Parròquia, a la vegada consiliari dels Equips Vinaròs-2 i Tortosa-8, dirigí la meditació amb el títol «Reportatge periodístic a Jesús de Natzaret»: xerrada original, bíblicament molt documentada i amb constants referències al llibre que acaba de publicar. El detall de tenir l'esquema de la xerrada facilitava molt el seguiment de la ponència i ens ajudarà a madurar-la a casa.

Després, a l'acollidora capella de la Parròquia vam celebrar l'Eucaristia amb viva participació dels equippers. Retornats al Centre parroquial, els responsables regionals ens van animar a potenciar la formació de nous

equips perquè la mística i la dinàmica dels EMD és avui un instrument privilegiat per a la Pastoral Familiar. Vam acabar la jornada compartint el dinar.

Pepe i Pepita Domènech-Signes

S'ha acabat el Curs Alpha a l'Hospitalet de l'Infant

Després de tres mesos del seu inici, la Parròquia de Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant ha completat el segon Curs Alpha que s'ha dut a terme enguany al poble. La mitjana de les trobades ha estat de quinze a vint persones, de les quals tretze eren convidades. Els cursos s'han dut a terme a un dels locals del Port Nàutic, la qual cosa ens ha permès interaccionar amb la gent que hi passava.

El curs ha acabat amb els participants molt emocionats i contents, amb la intenció de continuar fent grups més enllà d'Alpha i consolidar

tant l'amistat com alguns dels temes de fe que han anat apareixent durant el curs. Aquests tres mesos hi han hagut moltes emocions, retrobaments i petits canvis en algunes persones. L'esforç com a instrument de l'Esperit ha valgut la pena, per la qual cosa l'equip d'Alpha ja està preparant el proper curs, que començarà el 18 de gener.

Us demanem que si llegiu aquesta notícia pregeu per nosaltres i per l'acció misericordiosa de Déu envers la nostra parròquia i el nostre poble.

Mn. Jordi Salvadó

AGENDA

- **Dilluns 27**, Sant Enric d'Ossó.
- **Dimecres 29**, Tortosa, Temple de la Reparació, a les 12 h, Festa del Beat Manuel Domingo i Sol.
- **Dissabte 1 de febrer**, Jesús, Teresianes, a les 16.30 h, Jornada de Vida Consagrada.
- **Diumenge 2**, Marçà, a les 12.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2S 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. ursulines (Brèscia, 1535). **Tortosa:** □ Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. □ Dimarts [2S 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35]. **Lleida:** Sant Valeri. Sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat, mr.

29. ■ Dimecres [2S 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. **Sant Feliu de Llo-**

bregat: □ Sant Pere Nolasc (s. XIII), prev.. barceloní, fund. mercedaris (OdeM); **Lleida:** □ Sant Tomàs d'Aquino, prev. i doctor de l'Església. **Tortosa:** □ Beat Manuel Domingo i Sol, (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OP).

30. ■ Dijous [2S 7,18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4,21-25]. **Tortosa (ciutat):** □ Santa Àngela de Mèrici, vg.; santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Divendres [2S 11,1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev.

de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

FEBRER

1. ■ Dissabte [2S 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.

2. □ Diumenge vinent, Presentació del Senyor (lit. hores: 4a setm.) [MI 3,1-4 / SI 23 / He 2,14-18 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. Antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes.

Diumenge III de durant l'any (A)

COMENTARI

Dedicats nit i dia a Crist

La crida dels apòstols Pere i Andreu (1308), de Duccio di Buoninsegna. Galeria Nacional d'Art, Washington (EUA)

La imatge de la llum és molt significativa. Jesús ens ha portat la revelació de Déu que és la llum que ha de guiar sempre la nostra vida. Per això, l'evangelista Mateu ens presenta Jesús, al començament de la seva vida pública, vivint a Cafarnaüm. I diu: *S'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. I com brilla aquesta llum?: A partir d'aquell temps, Jesús començà a predicar així: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.* La llum és el Regne que ell predica i que demana una conversió per poder acollir-lo. I en aquesta tasca no vol restar sol. Per això crida els seus deixebles *Pere i Andreu: Veniu amb mi i jo us faré pescadors d'homes.* I també Jaume i Joan: *Jesús els cridà.* I com han de predicar el Regne que demana conversió immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. També Jaume i Joan abandonaren immediatament la barca i el pare i se n'anaren amb ell. Amb la predicació de Jesús es fa realitat la profecia d'Isaïes: *El poble que avançava a les fosques, ha vist una gran llum.* Aquesta llum produeix una immensa alegria: *Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí.* dues imatges que descriuen, a nivell popular, una enorme alegria. I és que *heu trossejat el jou que li pesava, tot ho heu trossejat com al dia de Madian.* El poble ara pot viure lliure seguint la llum de Jesucrist. Aquesta llum demana la unió de tots els creients: *Us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer.* Una bona recomanació per a aquesta Setmana de la Unitat. Ser llum: deixar-ho tot per seguir Crist, amb una immensa alegria i en plena unió amb els germans.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian.

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, / fruitaré en la vida eterna de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! Sigues valent! / que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «Doncs jo, d'Apol·ló», «Jo, de Quefes», «Jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangelí, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafarnaüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.»

Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» Tot volejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la bona nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaüm, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.